

## Päeva Sõnum. Nr 65. 24. ? 30. detsember 2017



### ISSAND ON LÄHEDAL

24. ? 30. detsember 2017

Adventiaja 4. pühapäev

See adventipühapäev on pühendatud Jeesus-last ootavale Maarjale, Issanda emale. Meie Lunastaja ema ootus ja Jumala rahva jõuluootus kuuluvad kokku. Algab jõuludeks valmistumise viimane ajajärk. Suure sõnumi vastuvõtmiseks tuleb inimesel oma sisemine hoiak ette valmistada.

**Meelespeetav kirjakoht:** Olge ikka rõõmsad Issandas! Taas ma ütlen: Olge rõõmsad! Issand on ligidal! Fl 4:4,5b

Tuleta meelde, kui palju kordi elus sul oleks olnud põhjust rõõmustada selle üle, et Issand on väga ligi, hoolimata sellest et see maailm mis sind ümbritses jätkas oma jumalatut, toorest ja kõlva-tut eluviisi. Pealegi on sulle antud võimalus igal ajal ja igas olukorras elada läbi ikka uuesti ja uuesti Issanda ligiolu.

Mitte üksi võimalus, vaid pigemini kohustus, sest ristiinimesena pead andma tunnistust sellest, et Issand elab. Kuidas saad seda teisiti teha kui rõõmu kaudu, mis tuleb pühitsetud südamest ja na-katab.

Selles nukras maailmas peavad otsijad ja nõutud, arad ning kahtlejad veenduma sinu õnnelik-ku palet nähes, et oled kohanud oma Issandat. Sa mõistad, kui vajalik on usukäega hoida iga päev kinni oma Õnnistegijast, kes meile alati väga ligidale astub.

Kui ligidal on Ta muretsevale südamele, kes Talle oma mured usaldab. Kui ligi on Ta väsitatud vaimule, kes Temalt tuge otsib. Kui ligidal on Ta kahetsevale patusele, kes Tema eestkostmist igatseb. Kui ligidal on Ta palvetavale otsijale, kes Tema poole oma käed üles tõstab. Kui ligidal on Ta võitlevale noorele, kes Tema nimel saatana rünnakule vastu astub. Kui ligidal on Ta vaevatud vanale, kes Temaga koos on otsustanud minna oma viimasel vaevateed. Kui ligidal on Ta haigele, kes oma tõvevoodil ootab Tema toetavat kätt. Kui ligidal on Ta surijale, kes Temaga koos on valmis surmavarju pimedast orust läbi minema.

Kui ligidal on sinule Issand Jeesus, kui sa täna Tema poole pöördud palveigatsusega ? kohata Teda.

Kui palju ligemal veel, kui täna oma südame töötad Temale tervelt ja jäägitult. Oled sa seda teinud, siis ei tule enam keegi sulle meelde tuletama, et sa rõõmutseksid. Tal pole seda vaja teha.

Terve sinu õnnelik elu on siis ju ainsam tunnistus ristiinimese säravast rõõmust.

Vennad, ärge nurisege üksteise vastu, et teie üle ei mõistetaks kohut! Vaata, kohtunik seisab ukse ees! (Jk 5:9) Aga kõigi asjade lõpp on lähedal. Olge siis arukad ja kained palveteks. (1Pt 4:7)

### Süüdake neljas küünal ? ARMASTUSE KÜÜNAL.

**Palvetagem:** Issand, meie Jumal, me rõõmustame koos Neitsi Maarjaga Sinu suurte tegude üle. Valmista meie südamed vastu võtma rõõmusõnumit Päästja sündimisest ja lase sellel uuendada meie elu ning teha meist rahu ja armastuse saadikud. Seda palume Jeesuse

Kristuse, Sinu Poja, meie Issanda läbi.

\* \* \*

VAATA, MA KUULUTAN TEILE SUURT RÕÕMU!

**Pühapäev ? 24. detsember**

**Jõuluõhtu ehk jõululaupäev**

Ennäe, neitsi jääb lapseootele ja toob ilmale poja, ja Teda hüütakse nimega Immaanuel, see on tõlkes: Jumal on meiega. Mt 1:23

Nii haaravalt lihtne ning selge kui Matteuse jutustatud Jeesuse sünnilugu ka ei tundu, on see siiski koormatud paljuvaieldud sisulise problemaatikaga. Õieti ei kirjeldagi see pärimus otseselt Jeesuse ilmaletulekut, vaid pigem tema imelist saamist Püha Vaimu läbi. Matteus nimetab Maarjat ka Joosepi "kihlatuks", tema "naiseks" ja jutustuse algul koguni Jeesuse "emaks".

Urijaid hämmastanud või pahandanud neitsistsünni motiiv asetub Matteuse evangeeliumi pärimuse taustal üsna loomulikku valgusse: Jumal kasutab oma päästetahte läbiviimiseks alles puutu-tamatut, "neitsilikku" naist ning laseb tema kaudu oma Poja ilmale tulla esisündinuna. Lõputuid vaidlusi põhjustanud neitsistsünni mõte seisabki ju selles, et Jeesus on algusest peale puhtakujuline Jumala tahte kehastus. Tema saamise olemasolu ime saab teoks ilma ühegi inimesepoolse algatuse-ta, ilma "mehe tahteta".

Jeesuse isiku tõeline mõistmine algas alles tema kui Ülestõusnu mõjupiirkonnas. Siis selgus lõplikult, et Jeesus mitte ei saanud eluea kestel selleks, kes ta oli, vaid et ta oli seda algusest peale. Sünnimus, mille kaudu Jumal oma päästetahete teostas, jääb ümbritsetuks lahendamatu saladusega, mida uskudes meie inimlik uudishimu peab rahulduma vaid ühe teadmise-ga: "Jumalal ei ole ükski asi võimatu" (Lk 1:37). Kõigi Jeesuse sünnipärimuste sisulise mõtte võtab kokku Johannes oma evangeeliumi alguses: "Sõna sai lihaks".

Sellepärast annab Issand ise teile tunnustähe: ennäe, neitsi jääb lapseootele ja toob poja ilmale ning paneb temale nimeks Immaanuel. (Js 7:14)

**Hetk mõtiskluseks ja aruteluks:** Kes ma olen? Kust ma tulen? Kuhu ma lähen? Kui sul on vaja vastuseid sellistele küsimustele, alusta sellega, et küsid Tema käest, kellel on vastused: palveta.

**Palvetagem:** Kõigeväeline Jumal, valguse Isa, me täname Sind Sinu suure armastuse eest, et Sa oled keset inimkonna pimedat patuööd oma ainusündinud Poja meile valguseks andnud. Paistku Tema valgus jõulusõnumis meiegi südamesse, täitku meid tõelise rõõmuga ning avagu meie huuled Sind kiitma ja ülistama Jeesuse Kristuse, meie Issanda läbi, kes koos Sinuga Püha Vaimu ühtsuses elab ja valitseb igavesest ajast igavesti.

\* \* \*

SÕNA SAI LIHAKS

**Esmaspäev ? 25. detsember**

**Kristuse sündimise püha ehk 1. jõulupüha**

Selles on armastus - ei, mitte selles, et meie oleme armastanud Jumalat, vaid et Tema on armastanud meid ja on läkitanud oma Poja lepitushvriks meie pattude eest. 1Jh 4:10

Jumala armastus avaldub ja on avaldunud paljudel eri viisidel. Kahtlemata avaldub see alaliselt taevas (kuigi mitte inimsilmade jaoks) salapärestes suhetes Kolmainuse liikmete vahel. Meie, inimeste seas aga on Jumala armastus avaldunud ülimalt Tema Poja annis, kuigi ilmnes juba varem Iisraeli valimises, lunastamises ja kaitsmises.

Jumala Poja saatmine oli ühtaegu nii Tema armastuse ilmutus kui ka armastuse olemuse väljendus. Esimene pole mitte meie armastus, vaid Jumala armastus ? sündimatu, põhjusetu ja spon-taanne; meie armastus on vaid Tema armastuse peegeldus ja vastus sellele.

Kristuse tulek on seepärast Jumala armastuse konkreetne avaldumine ajaloos, sest armastus on eneseohverdus, teisele hüve otsimine enda kulul; suuremat enese andmist kui Jumala and oma Pojas pole kunagi olnud ega saagi olla.

Tema on lepitusohver meie pattude eest, kuid mitte üksnes meie, vaid ka terve maailma pattude eest. (1Jh 2:2) Ent Jumal teeb nähtavaks oma armastuse meie vastu sellega, et Kristus suri meie eest, kui me olime alles patused. (Rm 5:8)

**Hetk mõtiskluseks ja aruteluks:** Mõtiskle palves oma perekonna, koguduse või töösuhete üle. Kuidas võiksid kasvatada armastust ning pagendada hirmu?

**Palvetagem:** Kõigeväeline Jumal, Sinu igavene Sõna on saanud lihaks ja Temas on meile paistnud Sinu kirkus. Ava meie südamed, et me mõistaksime seda imet ning ülistaksime ja kuulu-taksime Sinu päästet, mille Sa oled meile valmistanud Jeesuses Kristuses, Sinu Pojas, kes koos Sinuga Püha Vaimu ühtsuses elab ja valitseb igavesest ajast igavesti.

\* \* \*

## KRISTUSE TUNNISTAJAD

**Teisipäev ? 26. detsember**

**2. jõulupüha**

**Esimärter Stefanose päev ehk tehvanipäev**

Kallis on Issanda meelet Tema vagade surm. Sinule ma ohverdan tänuohvreid ja hüüan appi Issanda nime. Ps 116:15,17

Oleme harjunud selle mõttega, et uskliku inimese lahkumine maa pealt on Jumalale kallis silmapilk. Meie ei kahtle, et see on tõesti nii.

Jumala seisukohalt vaadates on see kallis, sest uskliku surm on isakotta saabumine. Maiselt seisukohalt vaadates näeme meie ainult surma üht poolt, nimelt lahkumist. Surm viib meid välja senisest elust, lahutab omastest ja kõigest sellest, mis maailmas on meile kallis. Jumal näeb ka surma teist külge ja see on uskliku saabumine tagasi Jumala juurde. Temale on vagade surm selletõttu kallis. Uskliku enda seisukohalt vaadates tähendab surm talle lahkumist ohtude, kiusatuste ja pattude maailmast. Meie ei lahku ainult sellest, mis on meile kallis, vaid ka sellest, mis on meile raske ja valus. Vagad igatsevad Kristusega olla.

Meie Lunastaja Jeesuse Kristuse seisukohalt vaadates on uskliku surm kallis. Oleme kalli hinnaga ostetud. Surma kaudu läheme Issanda juurde, kes meie eest on hinna maksnud ja kellele me kuulume. Uskliku surm võib olla kallis ka veel Jumala riigi töö seisukohalt vaadates. Paljude lahku-misel on olnud väärtuslik mõju teistele. Pauluse vaimulik hoiak surma eel on olnud loendamatu hulkadele suure vaimuliku väärtusega (2Tm 4:6-8).

Jumal ise määrab ka need põhjused, mis toovad tema vagadele surma. Uskliku inimese surma põhjus võib inimeste arvates olla õnnetu juhus, kuid Jumala meelet on tema vagade surm nii oluline, et see saabub alati õigel ajal ja kohal. See tähendab, et uskliku surm on Jumala kaitse all. Kui meie surm peaks saabuma seal, kus ükski sõbralik süda ei ole meie lähedal ega keegi kergenda me viimast vaeva, siis on ometi Jumal seal. Viimne vaenlane surm ei ole meile hirmutav, sest Jumal tuleb meiega surmavarju orgu. Jeesus ütleb: "Ole ustav surmani!" (Ilm 2:10)

Too Jumalale ohvriks tänu ja tasu Kõigekõrgemale oma töötused! (Ps 50:14) Viigem siis tema kaudu alati Jumalale kiitusohvrit, see tähendab tema nime tunnustajate huulte vilja. (Hb 13:15)

**Hetk mõtiskluseks ja aruteluks:** Palugem, et meie usk Jumalasse, meie Isasse ja Jeesusesse, saaks avalikuks meie elu kaudu!

**Palvetagem:** Halastuse ja armastuse Jumal, Sina oled meile saatnud oma Poja, et meid, kes me sageli Sinu vastu tegutseme, enesega lepitada. Aita meilgi oma vaenlasi armastada ja järgida Püha Stefanose eeskujul, kes oma hukajate eest palvetas. Luba meil koos temaga näha Sinu kirkust. Jeesuse Kristuse, Sinu Poja, meie Issanda läbi.

\* \* \*

## JUMAL ON ARMASTUS

**Kolmapäev ? 27. detsember**

**3. jõulupüha**

**Apostel ja evangelist Johannese päev ehk johannesepäev**

Vaadake, kui suure armastuse Isa on meile andnud: meid hüütakse Jumala lasteks ja need me olemegi. 1Jh 3:1

Need on inimolemise põhisõnad, millega siin räägitakse. Eelkõige on selleks sõna "laps", mis seisab nende salvide keskkohas ja mis kannab endas kõike, mis siin öeldakse. See ei ole inimolemi-se põhisõna ainult sellepärast, et me kõik oleme kunagi lapsed olnud, vaid sellepärast, et sellega on väljendatud inimelu põhikord: kord, mis on meie elu aluseks, ja mitte ainult niikaua, kuni me oma vanuse järgi oleme lapsed, vaid niikaua, kui me oleme üldse inimesed.

See kord on, et laps ei ela iseendale. Ta ei ole midagi üksinda enda jaoks. Ta ei ole midagi il-ma isa ja emata. Ta on alati varjavas ja kogu tema olemist vormivas ühenduses nendega, kellele ta kuulub. Tal on küll oma lapsemaailm, milles ta elab, aga see on ühtlasi osa tema vanemate maailmast. Ta on täiesti hoitud ühtsusest ja kokkukuuluvusest nendega, kelle laps ta on ja kes temale on isaks ja emaks. Lahus nendest ei ole ta midagi.

See sõna "laps" aga, nagu teda siin on meie elu põhisõnana kasutatud, ei räägi ainult meie ühest mööduvast elueast, vaid ta räägib kogu meie olemasolust. Ta räägib Jumalast, taevasest Isast, kelle ees meie ka iseseisvate ja täiskasvanud inimestena oleme lapsed. Tema ees me ei ole üksi mi-dagi, ei ole midagi lahus Temast enda jaoks. Aga ühtlasi tähendab see ka sedasama varjatust ja kokkukuuluvust, mida igauks on tundma õppinud oma maise isa lapsena.

Nii kõneleb see tänane kirjakoht meie inimolemise põhikorrast, sellest alusest, millel meie elu peab seisma, et see oleks õige Jumala ees. Seal ei ole paigalpäsimist, vaid on kasvamine, mis jätkub niikaua, kuni meile päevi on antud. Kasvama Tema ees, Tema lapsena, kokkukuuluvuses ja ühtsuses taevase Isaga, nagu me kunagi kasvasime oma maiste vanemate lastena.

Aga kõigile, kes tema vastu võtsid, andis ta meelevalja saada Jumala lasteks, neile, kes usu-vad tema nimesse (Jh 1:12)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Ärgem otsigem maailmas rikkust ja au, vaid seda, mis Jumal on meile valmis pannud. Seal on ikka Tema armastav süle, Tema kaisvad käed. Ta ei ole muud kui armastus.

**Palvetagem:** Kõigeväeline Jumal, Sa avasid apostel ja evangelist Johannese kaudu meile ligi-pääsu Sinu igavese Sõna saladustele. Valgusta meie mõistust oma Püha Vaimuga ja lase meil armas-tava südamega taibata, mida Püha Johannes meile Kristusest on kuulutanud. Seda palume Jeesuse Kristuse, meie Issanda läbi, kes koos Sinuga Püha Vaimu ühtsuses elab ja valitseb igavesest ajast igavesti.

\* \* \*

## JEESUS PÕGENIKUNA

**Neljapäev ? 28. detsember**

**Süütalastepäev**

Vala oma süda välja kui vesi Issanda palge ette! Tõsta oma käed Tema poole oma laste elu pärast! NI 2:19

See kirjakoht on täis müristavat viha, Jumala viha. Need, kes on püüdnud või soovinud Püha-kirja ära nudida, välja visates sellest kõik viited Jumala vihale, ei oma selget arusaamist sellest, mi-da teevad. Nad pole läbi mõtelnud mis on taolise "parandamise" tagajärjed.

Just seda aga tegid prohvetid, kelle kohuseks oli tegelikult avardada Jumala rahva arusaamist ning kujutlusvõimet, innustades neid muutma oma eluviisi, et rahvas hakkaks mõistma mis nendega / nende keskel toimub ning kuhu see viib. Selle asemel aga levitasid toonased prohvetid rahva seas mugavaid, mitte midagi nõudvaid nägemusi, vältides iga viidetki Jumala viha, meeleparanduse või muutuse suunas, rahustades inimesi meelitustega. Vastukaaluks võimaldab Nutulaulude autor meil kuulda Jumalale ustava prohveti häält (NI 2:1-22), kes mõistab sügava valuga tõde, et ilma võimalu-seta kogeda Jumala majesteetlikku, isiklikku ja hoolivat viha, ei

saa olla ka mingit tõelist kogemust Tema armastusest.

See, mis oli toimunud Siioni kogukonnas, omas väga sügavat tähendust. Jumal oli neid armas-tanud ning valinud saama päästeks kõikidele inimestele - nemad aga olid muutunud korrumpeeru-nuks, ebausklikuks, pealiskaudseiks ning täielikult hoolimatuks oma tõelise kutsumuse osas. Siioni segipaiskamine ning vangiviimine oli Jumala valus strateegia, mis pidi rahva tagasi tooma tõe tun-netamisele.

Ja nüüd on hing mu sees valatud tühjaks, viletsuspäevad on mind kätte saanud. (Ii 30:16)

**Hetk mõtiskluseks ja aruteluks:** Mõtleme korra selle, kuidas me isiklikult ja tegelikult reageeriksime taolisele Jumala juhtimisele?

**Palvetagem:** Taevane Isa, võta oma armastavatesse kättesse koos Petlemma lastega kõik, kes süütult on surma saadetud. Aita meil seista kurjuse vastu ja too meie keskele oma õigluse ja armas-tuse riik. Jeesuse Kristuse, meie Issanda läbi, kes koos Sinuga Püha Vaimu ühtsuses elab ja valitseb igavesest ajast igavesti.

\* \* \*

## RÕÕMU PÕHJUS

### Reede ? 29. detsember

Kõik ilmamaa otsad on näinud meie Jumala päästet. Ps 98:3

Jumala päästmine ja õigus on ta avaldatud teod. Neid näevad isegi paganad. Jumala mõtted on kõrgemad meie omadest. Ta tegudes on paljugi, mis ei allu meie seletustele. Aga oma päästmistöö ja õige kohtumõistmise on ta teatavaks teinud kogu maailmale. See on Kristuse evangeeliumi kuulutu-se sisu. Iga inimene võtku teatavaks, et temal on pattudest pääsemise võimalus ja see on Jumala ko-hus, mis on õige. Sellest suudavad kõik aru saada.

Selles kirjakohtas tuletatakse eriti meelde Jumala abi oma rahvale. Jumal oli töotanud rahva kaudu saata Messia. See on teostunud. Meie ei kahtle selles, et ka ülejäänud töötused täituvad, kaasa arvatud ka Messia taastulek.

Mu silmad on näinud sinu päästet, (Lk 2:30) siis saavad kõik inimesed näha Jumala päästet! (Lk 3:6)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Kas me tunneme rõõmu Jumala valitsemisest?

\* \* \*

## POEG ESINDAB ISA

### Laupäev ? 30. detsember

Sõna sai lihaks ja elas meie keskel, ja me nägime Tema kirkust nagu Isast Ainusündinu kir-kust, täis armu ja tõde. Jh 1:14

Et saada inimeseks, tuli Sõnal siseneda inimellu konkreetset ajaloo hetkel, konkreetse rassi ja konkreetse rahva liikmena. Mis puutub Tema tuleku aega ja viisi, olid ettevalmistused selleks teh-tud. Jumal oli valinud konkreetse rahva, kellele Ta ilmutas end sagedamini ja täielikumalt kui ühele-gi teisele rahvale. Seepärast, kui Sõna sündis viimaks inimesena selle rahva keskel, täites sellele rahvale antud töötused, oleks Teda eelduste kohaselt tulnud vastu võtta kui kedagi, kes tuli koju. Kui Ta aga tuli Iisraeli rahva juurde, siis rahva enamik hülgas Ta.

See ei tähendanud siiski, et Jumala lunastav eesmärk jäänuks täitmata. Tuli ilmutada Jumala tõde. Tuli väljendada Tema halastusrikast armastust patuste vastu ? ning seda viisil, kuidas suutis ainult Tema, kes taevase Isa ainsa Pojana oli elanud kõige lähemas ühenduses Temaga kogu igaviku.

Jeesuses Kristuses inimeseks saanud Sõna oli tõepoolest täis armu. Mitte kellelegi, kes loeb Jeesuse vestlusest samaaria naisega, sündinud pimedale nägemise tagasiandmisest, näljase rahva-hulga toitmisest, Laatsaruse ülesäratamisest, jüngrite jalgade pesemisest

ja muudest kannatusnädala sündmustest, ei jää märkamata, kui armuliselt alandus Jeesus inimeste madala seisundini. Ta oli täies tões; Johannese evangeeliumis on kõige täielikum aruanne Tema õpetusest enda kohta, Tema missiooni olemusest ja eesmärgist; siin on ka kõige selgem pilt kõikide nende teadmatusest ja ruma-lusest, kes lasevad selle maailma pimedusel end pimestada.

Jaakobile sündis Joosep, selle Maarja mees, kellest sündis Jeesus, keda nimetatakse Kristu-seks. (Mt 1:16) Ja ta muudeti nende ees; ta pale säras otsekui päike, ta rõivad said valgeks otsekui valgus. (Mt 17:2) Isa, ma tahan, et ka need, keda sa mulle oled andnud, oleksid minuga seal, kus mina olen, et nad näeksid mu kirkust, mille sa oled andnud mulle, sest sa oled mind armastanud enne maailma rajamist. (Jh 17:24) Kui juba hukkamõistuteenistusel oli kirkus, siis on õigeksmõistu-teenistus veel palju suurem kirkuselt. (2Kr 3:9) Jah, niihästi Pühitseja kui pühitsetavad on kõik ühe Isa lapsed. Sel põhjusel Jeesus ei häbenegi neid hüüda vendadeks. (Hb 2:11)

**Hetk mõtiskluseks ja aruteluks:** Mõtiskle, mida tähendab sulle olla Jumala laps. Suuna oma mõtted tänule, palu Jumala abi, et suudaksid oma päeva veeta täielikus usalduses Isa suhtes.

\* \* \*

## PIIBLIKURSUS

### "PIIBLI PÕHIMÕISTEID"

"Piibel, pühalikult Pühakirja nime kandev raamat, on praegugi paljude rahvaste vaimuilma kujundaja. Tema sisu on sügavamalt vaadates pärit igavikust ja aegades läbi- ja üleulatava Sõna. See on igavene niikaua, kui Jumala loodud ja kujundatud maailm kestab ja inimene eneses kannab kustumatud igatsust osaduse järele Jumalaga." Johan Kõpp

## IV. PALVE.

Mida meil tuleb paluda.

1Jh 5:14,15 Ja see ongi see julgus, mis meil on tema ees, et kui me midagi tema tahtmist möö-da palume, siis tema kuuleb meid. Kuna me teame, et ta meid kuuleb, mida tahes me paluksime, siis teame ka, et meil on käes need palved, mis me oleme temalt palunud.

Meil tuleb paluda kõike seda, mis on Tema tahtmine. Me teame mis on Tema tahtmine, kui me uurime Jumala Sõna ja Püha Vaim valgustab, õpetab ja istutab meie südamesse Jumala Sõna. Kui me loeme Jumala Sõna, siis võtame ka ta enese südamesse ja hoiame teda seal ning talitame tema õpetuse järgi. Aga kui me anname endid Jumala käsu alla ja kõnnime Temaga, siis õpime paluma, nõnda kui Jumal tahab.

Fl 4:6 Ärge muretsege ühtigi, vaid teie vajadused saagu kõiges Jumalale teatavaks tänuütle-misega palumises ja anumises.

Palume Jumalat tänuga kõigi asjade pärast.